

परमपूज्य बन्ने आधार

मधुवन महान् तीर्थमा मेला मनाउनको लागि चारैतर्फबाट सबै पुगिसकेका छन्। यस महान् तीर्थको मेलाको यादगार अहिले पनि तीर्थ स्थानहरूमा मेला लागिरहन्छ। यही समयको हर श्रेष्ठ कर्मको यादगार चरित्रहरूको रूपमा, गीतहरूको रूपमा अहिले पनि देखि वा सुनिरहेका छौं। चैतन्य श्रेष्ठ आत्माहरू आफ्ना चित्र र चरित्र देखि, सुनिरहेका छन्। यस्तो समयमा बुद्धिमा के श्रेष्ठ संकल्प चल्छ? सम्झन्छौं नि हामी नै थियौं, हामी नै अहिले छौं र कल्प-कल्प हामी नै फेरि हुन्छौं। यो ‘फेरि’ को स्मृति र ज्ञान अरू कुनै पनि आत्मालाई, महान् आत्मालाई, धर्म आत्मालाई वा धर्म पितालाई पनि छैन। तर तिमीहरू सबै ब्राह्मण आत्माहरूलाई यति स्पष्ट स्मृति छ वा स्पष्ट ज्ञान छ मानौं ५००० वर्षको कुरा हिजोको कुरा हो। हिजो थियौं, आज छौं, फेरि भोलि हुन्छौं। त्यसैले आज र भोलि यी दुवै शब्दहरूमा ५००० वर्षको इतिहास लुकेको छ। यति सहज र स्पष्ट अनुभव गर्छौं! कोही होलान् वा हामी नै थियौं, हामी नै हौं। जड चित्रहरूमा आफ्नो चैतन्य जीवनको साक्षात्कार हुन्छ र? वा सम्झन्छौं यी महारथीहरूको चित्र हो, वा तिमीहरू सबैको हो? भारतवर्षमा ३३ करोड देवताहरूलाई नमस्कार गर्छन् अर्थात् तिमी श्रेष्ठ ब्राह्मण सो देवताहरूको वंशको पनि वंश, उनको पनि वंश, सबैको पूजन नभए पनि गायन त गर्छन् नै। तब सोच— जो स्वयं पूर्वज हुन् उनीहरूको नाम कति श्रेष्ठ होलान्! र पूजा पनि पूर्वजहरूको कति श्रेष्ठ होला। ९ लाखको पनि गायन छ। त्यसभन्दा अगाडि १६००० को पनि गायन छ फेरि १०८ को छ फेरि ८ को छ। त्यसको अगाडि युगल दानाको छ। नम्बरवार हुन् नि। गायन त सबैको छ किनकि जुन भाग्य विधाता बाबाका बच्चा बने, यस भाग्यको कारण उनीहरूको गायन र पूजा दुवै हुन्छ तर पूजामा पनि दुई प्रकारको पूजा छ। एउटा छ प्रेमले विधिपूर्वक पूजा र दोस्रो हो मात्र नियमपूर्वक पूजा। दुवैमा अन्तर छ नि। त्यसैले आफू सँग सोध— म कुनचाहिँ पूज्य आत्मा हुँ? पहिला पनि सुनाएको थिएँ कुनै-कुनै भक्त, देवता नरिसाऊन् यसको भयले पूजा गर्छन्। र कोही-कोही भक्त देखावटी मात्र पूजा गर्छन्। र कोही-कोही सम्झन्छन् भक्तिको नियम वा कर्तव्य निर्वाह गर्नु छ। चाहे दिल होस् वा नहोस् तर निर्वाह गर्नु छ। यस्तो कर्तव्य सम्झेर गर्छन्। चारै प्रकारका भक्त कुनै न कुनै प्रकारले बन्छन्। यहाँ पनि हेर— देव आत्मा बन्ने, ब्रह्माकुमार-कुमारी कहलाउने भिन्न-भिन्न प्रकारका छन् नि। नम्बरवन पूज्य सदा सहज स्नेहले र विधिपूर्वक याद र सेवा वा योगी आत्मा, दिव्यगुण धारण गर्ने आत्मा बनेर चलिरहेका छन्। चारै विषय विधि र सिद्धि प्राप्त गरेका छन्। दोस्रो नम्बरको पूज्य विधिपूर्वक होइन तर नियम सम्झेर गर्ने, चारै विषय पूरा तर विधि, सिद्धिको प्राप्ति स्वरूप भएर होइन। नियम सम्झेर चलनु नै छ, गर्नु नै छ— यही लक्ष्यले जति काइदा त्यति फाइदा प्राप्त गर्दै अगाडि बढिरहेका छन्। त्यो दिलको स्नेहले स्वतः र सहज बनाउँछ र नियम पूर्वक गर्नेलाई कहिले सहज, कहिले मुश्किल लाग्छ। कहिले मेहनत गर्नु पर्छ, कहिले मोहब्बतको अनुभूति हुन्छ। पहिलो नम्बर लवलीन रहन्छन्, दोस्रो नम्बर लवमा रहन्छन्। तेस्रो नम्बर— धेरै समय चारै विषय दिलबाट होइन, देखावटी मात्र गर्छन्। यादमा पनि बस्छन्— प्रसिद्ध बन्ने भावले। यस्तो देखाउन मात्र सेवा पनि खुब गर्छन्। जस्तो समय त्यस्तै अल्पकालको रूप पनि धारण गरिहाल्छन् तर दिमाग तेज र दिल खाली। चौथो नम्बर— केवल डरको कारणले कसैले केही नभनिदेओस्— यो त हो नै अन्तिम नम्बरको वा यो भविष्यमा चलन सक्दैन, यस्तो कसैले यो नजरले नहेरोस्। ब्राह्मण त बनिहालें र शूद्र जीवन पनि छोडिहालें। यस्तो नहोस्— दुवै तर्फबाट छुटिहालौं। शूद्र जीवन पनि मन पर्दैन र ब्राह्मण जीवनमा विधिपूर्वक चल्ने हिम्मत छैन, त्यसैले मजबुरीमा आउन पुगे। यस्तो मजबुरी वा डरका कारण चलिरहन्छन्।

यस्तोले कहिले-कहिले श्रेष्ठ जीवनको अनुभव पनि गर्छन्। त्यसैले यस जीवनलाई छोड्न पनि सक्दैनन्। यस्तोलाई भनिन्छ चौथो नम्बरको पूज्य आत्मा। त्यसैले उनीहरूको पूजा कहिले कहिले डरका कारण, मजबुरी भक्त बनेर निर्वाह गर्नु छ, यही अनुसार चलिरहन्छ। देखावटीको पनि पूजा दिलबाट होइन, देखावटी मात्र हुन्छ। यही अनुसार चलिरहन्छ। त्यसैले चारै प्रकारका पूज्य देख्नु भएको छ नि! जस्तो अहिले स्वयं बन्छौ त्यस्तै सत्ययुग त्रेताको रोयल परिवार वा प्रजा उही नम्बर अनुसार बन्छ र द्वापर कलियुगमा यस्तै भक्त माला बन्छ। अब आफूले आफैं सँग सोध म को हुँ! वा चारैमा कहिले कहाँ कहिले कहाँ चक्कर लगाउँछौ। फेरि पनि भाग्य विधाताका बच्चा बन्यौ, पूज्य त अवश्य बन्छौ। प्रसिद्ध अर्थात् श्रेष्ठ पूज्य १६ हजारसम्म नम्बरवार बन्न जान्छन्। बाँकी ९ लाख अन्तिम समयसम्म अर्थात् कलियुगको अन्त्यको समयसम्म अलिकति पूज्य बन्न जान्छन्। त्यसैले बुझ्यौ गायन त सबैको हुन्छ। गायनको आधार हो भाग्य विधाता बाबाको बन्नु र पूजाको आधार हो चारै विषयमा पवित्रता, स्वच्छता, सच्चाई, सफाई। यस्तामाथि बापदादा पनि सदा स्नेहको फूलहरूले पूजा अर्थात् श्रेष्ठ मान्नुहुन्छ। परिवारले पनि श्रेष्ठ मान्छन् र विश्वले पनि वाह! वाह! को नगाडा बजाएर उनीहरूलाई मनले पूजा गर्नेछन्। र, भक्तले त आफ्नो ईष्ट सम्झेर दिलमा राख्नेछन्। के यस्तो पूज्य बनेका छौ? जब हुनुहुन्छ नै परमपिता। पिता मात्र होइन, परम हुनुहुन्छ भने बनाउनु हुन्छ पनि परम नै! पूज्य बन्नु ठूलो कुरा होइन, परम पूज्य बन्नु छ।

बापदादा पनि बच्चाहरूलाई देखेर हर्षित हुनुहुन्छ। मोहब्बतमा मेहनत महसुस नगरेर आइपुग्छौ। अहिले त विश्राम भवनमा आइसक्यौ नि! तन-मन दुवैको लागि विश्राम छ नि! सुन बन्ने विश्राममा आएका छौ। पारसपुरीमा आइसकेका छौ नि। जहाँ सँग नै पारस आत्माहरूको छ, वायुमण्डल नै सुन बनाउनेवाला छ। कुरा नै रातदिन सुन बन्ने छ। अच्छा!

यस्ता सदा परम पूज्य आत्माहरूलाई, सदा विधिद्वारा श्रेष्ठ सिद्धिलाई प्राप्त गर्ने, सदा महान् बनेर महान् आत्माहरू बनाउने, स्वयंलाई सदा सहज र स्वतः योगी, निरन्तर योगी, स्नेह सम्पन्न योगी अनुभव गर्ने, यस्ता सर्वश्रेष्ठ आत्माहरूलाई, चारैतर्फका आकारी रूपधारी समीप बच्चाहरूलाई, यस्ता साकारी आकारी सर्व सम्मुख उपस्थित भएका बच्चाहरूलाई बापदादाको याद-प्यार एवं नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

दिदी-दादीजीसँगः— सबै परमपूज्य हौ नि! पूजा राम्रो भइरहेको छ नि! बापदादालाई त अनन्य बच्चाहरू माथि गौरव छ। बाबालाई नाज छ र बच्चाहरूलाई राज छ। जो राजयुक्त छन् ती बच्चाहरू माथि बाबालाई सदा नाज छ। राजयुक्त, योगयुक्त, गुणयुक्त... सबैको सन्तुलन राख्ने सदा बाबाको आशीर्वादको छायाँमा रहने। आशीर्वादको सदा नै वर्षा भइरहन्छ। जन्मे देखि यो आशीर्वादको वर्षा सुरु भएको थियो र अन्तसम्म यही छत्रछायाँ भित्र सुनौलो फूलहरूको वर्षा भइरहनेछ। यही छायाँ भित्र चलेका छौ, पालिएका छौ र अन्तसम्म चलिरहनेछौ। सदा आशीर्वादको सुनौलो फूलहरूको वर्षा। हर कदम बाबा साथ हुनुहुन्छ अर्थात् आशीर्वाद साथ छ। यही छायाँमा सदा रहेका छौ। दादी सँग सुरु देखि अथक छौ, अथक भवको वरदान छ त्यसैले गरेर पनि गर्दैनौ, यो धेरै राम्रो। फेरि पनि अव्यक्त हुँदाको समय जिम्मेवारीको ताज त दिएको छु नि। यिनलाई दीदी सँग साकारको साथ-साथ सिकाएँ र तिमीलाई अव्यक्त हुने समय सेकेन्डमा सिकाएँ। दुवैलाई आ-आफ्नो तरिकाले सिकाएँ। यो पनि ड्रामाको पार्ट हो। अच्छा!

विदाईको समय ६:३० बजे बिहानः- संगमयुगको सबै घडी गुडमर्निङ्ग नै हो किनकि संगमयुग पूरा नै अमृतबेला हो। चक्रको हिसाबले संगमयुग अमृतबेला भयो नि। त्यसैले संगमयुगको हर समय गुडमर्निङ्ग नै हो। तब बापदादा आउनुहुन्छ पनि गुडमर्निङ्गमा जानु पनि हुन्छ गुडमर्निङ्गमा। बाबा आएपछि रातबाट अमृतबेला बनिहाल्यो। त्यसैले आउनु पनि अमृतबेलामा हुन्छ र जब जानुहुन्छ दिन निस्केर आउँछ तर रहन्छ अमृतबेलामा नै, दिन निस्केपछि गइहाल्नु हुन्छ। र तिमीहरू सबै अर्थात् सत्ययुगको दिन ब्रह्माको दिन, त्यसमा राज्य गछौं। बाबा त न्यारा भइहाल्नु हुन्छ नि। त्यसैले पुरानो दुनियाँको हिसाबले सदा गुडमर्निङ्ग हो। सदा नै शुभ हो र सदा शुभ रहनेछ त्यसैले शुभ बिहानी भनौं, शुभ रात्रि भनौं, शुभ दिन भनौं सबै शुभ नै शुभ छ। त्यसैले सबैलाई कलियुगको हिसाबले गुडमर्निङ्ग र संगमयुगको हिसाबले गुडमर्निङ्ग, डबल गुडमर्निङ्ग। अच्छा।

अव्यक्त महावाक्य: यादलाई ज्वाला स्वरूप बनाऊ

बाबा समान पाप कटेश्वर वा पाप हर्ने तब बन्न सक्छौ, जब तिमी याद ज्वाला स्वरूप हुन्छ। यस्तो याद नै तिमी दिव्य दर्शनीय मूर्तिलाई प्रत्यक्ष गर्नेछ। यसको लागि कुनै पनि समय साधारण याद नहोस्। सदा ज्वाला स्वरूप, शक्ति स्वरूप यादमा बस। स्नेहको साथ शक्ति रूप कम्बाइण्ड होस्। वर्तमान समयमा संगठित रूपमा ज्वाला स्वरूपको आवश्यकता छ। ज्वाला स्वरूपको याद नै शक्तिशाली वायुमण्डल बनाउनेछ र निर्बल आत्माहरू शक्तिसम्पन्न बन्छन्। सबै विघ्न सहज समाप्त हुन जान्छन् र पुरानो दुनियाँको विनाशको ज्वाला भड्किनेछ। जस्तो सूर्यले विश्वलाई प्रकाशको र अनेक विनाशी प्राप्तिहरूको अनुभूति गराउँछ। यस्तै तिमी बच्चा आफ्नो महान् तपस्वी रूपद्वारा प्राप्तिको किरणहरूको अनुभूति गराऊ। यसको लागि पहिला जम्माको खाता बढाऊ। जस्तो सूर्यका किरणहरू चारैतर्फ फैलिन्छ, त्यस्तै तिमी मास्टर सर्वशक्तिमान्को स्टेजमा बसेमा शक्तिहरू वा विशेषताहरू रूपी किरणहरू चारैतर्फ फैलिरहेको अनुभव गर्नेछौ।

ज्वाला रूप बन्ने मुख्य र सहज पुरुषार्थ सदा यही धुन रहोस् कि अब फर्केर घर जानु छ र सबैलाई साथ लिएर जानु छ। यस स्मृतिले स्वतः नै सर्व सम्बन्ध, सर्व प्रकृतिको आकर्षणबाट उपराम अर्थात् साक्षी बन्न पुग्नेछौ। साक्षी बन्नाले सहज नै बाबाको साथी वा बाबा समान बन्छौ। ज्वाला स्वरूप याद अर्थात् लाइट हाउस र माइट हाउस स्थितिलाई बुझेर यही पुरुषार्थमा बस। विशेष ज्ञान स्वरूपको अनुभव बनेर शक्तिशाली बन। जसले तिमी श्रेष्ठ आत्माहरूको शुभ वृत्ति वा कल्याणको वृत्ति र शक्तिशाली वातावरणद्वारा अनेक तड्पिरहेका, भट्किरहेका, पुकार गर्नेवाला आत्माहरूलाई आनन्द, शान्ति र शक्तिको अनुभूति होस्। जस्तो अग्निमा कुनै पनि चीज हाल्नाले त्यसको नाम, रूप, गुण सबै बद्लिन जान्छ, त्यस्तै जब बाबाको यादको लगनको अग्निमा पर्दछौ भने परिवर्तन हुन जान्छौ! मनुष्यबाट ब्राह्मण बनिहाल्छौ, फेरि ब्राह्मण सो फरिश्ता र देवता बनिहाल्छौ। जस्तो काँचो माटोलाई साँचोमा ढालेर आगोमा हाल्छन् भने ईंट बन्छ, यस्तै यो पनि परिवर्तन हुन जान्छ। त्यसैले यस यादलाई नै ज्वाला रूप भनिन्छ। सेवाधारी हौ, स्नेही हौ, एक बल एक भरोसा भएका हौ, यो त सबै ठीक छ, तर मास्टर सर्वशक्तिमान्को स्टेज अर्थात् लाइट माइट हाउसको स्टेज, स्टेजमा आएमा, याद ज्वाला रूप भइहालेमा सबै तिमी अगाडि पुतलीको समान चक्कर लगाउन लाग्नेछन्। ज्वाला स्वरूप यादको लागि मन र बुद्धि दुवैलाई एक त शक्तिशाली ब्रेक चाहिन्छ र मोड्ने शक्ति चाहिन्छ। यसबाट बुद्धिको शक्ति वा कुनै पनि उर्जा खेर नगएर जम्मा हुँदै जान्छ। जति जम्मा हुन्छ त्यति नै परख गर्ने, निर्णय गर्ने शक्ति बढ्छ। यसको

लागि अब संकल्पहरूको शैय्यालाई बन्द गर्दै जाऊ अर्थात् समेटने शक्तिलाई धारण गर। कुनै पनि कार्य गर्दै वा कुरा गर्दै बीच-बीचमा संकल्पहरूको ट्राफिकलाई रोक। एक मिनेटको लागि पनि मनका संकल्पहरूलाई, चाहे शरीरद्वारा चलिरहेको कर्मलाई बीचमा रोकेर भए पनि यो अभ्यास गर तब बिन्दु रूपको शक्तिशाली स्टेजमा स्थित हुन सक्नेछौ। जस्तो अव्यक्त स्थितिमा बसेर कार्य गर्न सरल हुँदै गइरहेको छ त्यस्तै बिन्दुरूपको स्थिति पनि सहज हुन जान्छ। जस्तो कुनै पनि कीटाणुलाई मार्नको लागि डाक्टरहरू बिजुलीका किरणहरू दिन्छन्। त्यस्तै यादको शक्तिशाली किरणहरू एक सेकेन्डमा अनेक विकर्महरू रूपी कीटाणुलाई भस्म गरिदिन्छ। विकर्म भस्म हुन गएमा फेरि आफूलाई हल्का र शक्तिशाली अनुभव गर्नेछौ। निरन्तर सहजयोगी त हो मात्र यस यादको स्टेजलाई बीच-बीचमा शक्तिशाली बनाउनको लागि अटेन्शनको फोर्स भरिराख। पवित्रताको धारणा जब सम्पूर्ण रूपमा हुन्छ तब तिप्रो श्रेष्ठ संकल्पको शक्तिले लगनको अग्नि प्रज्वलित गर्नेछ, त्यो अग्निमा सबै फोहोर भस्म हुन जान्छ। फेरि सोच्नेछौ त्यही हुन्छ, विहंग मार्गको सेवा स्वतः हुन जान्छ। जस्तो देवीहरूको यादगारमा देखाउँछन् ज्वालाले असुरहरूलाई भस्म गरिदिए। असुर होइन, आसुरी शक्तिहरूलाई खत्म गरिदयौ। यो अहिलेको यादगार हो। अहिले ज्वालामुखी बनेर आसुरी संस्कार, आसुरी स्वभाव सबै कुरा भस्म गर। प्रकृति र आत्माहरूको भित्र जुन तमोगुण छ त्यसलाई भस्म गर्नेवाला बन। यो धेरै ठूलो काम हो, स्पीडले गरेमा तब पूरा होला। कुनै पनि हिसाब, चाहे यस जन्मको, चाहे अधिल्लो जन्मको, लगनको अग्नि स्वरूप स्थितिको विना भस्म हुन सक्दैन। सदा अग्नि स्वरूप स्थिति अर्थात् ज्वालारूपको शक्तिशाली याद, बीजरूप, लाइट हाउस स्थितिमा पुरानो हिसाब-किताब भस्म हुन जान्छ र आफूले आफैँलाई डबल लाइट अनुभव गर्नेछौ। शक्तिशाली ज्वाला स्वरूपको याद तब रहनेछ जब यादको लिंक सदा जुटिरहन्छ। यदि बारम्बार लिंक टुट्छ भने त्यसलाई जोड्नमा समय लाग्छ, मेहनत पनि लाग्छ र शक्तिशालीको बदलामा कमजोर हुन जान्छौ। यादलाई शक्तिशाली बनाउनको लागि विस्तारमा जाँदा पनि सारको स्थितिको अभ्यास कम नहोस्, विस्तारमा सार नबिर्सन पुगोस्। खाऊ, पिऊ, सेवा गर तर न्यारापनलाई नबिर्स। साधना अर्थात् शक्तिशाली याद। निरन्तर बाबाको साथ दिलको सम्बन्ध। साधना यसलाई भनिदैन— केवल योगमा बस्यौ। जस्तो शरीरले बस्छौ त्यस्तै दिल, मन, बुद्धि एक बाबातिर बाबाको साथ-साथ बसोस्। यस्तो एकाग्रतले नै ज्वालालाई प्रज्वलित गर्नेछ। यादको यात्रा सहज पनि होस् र शक्तिशाली पनि होस्, पावरफुल याद एक समयमा डबल अनुभव गराउँछ। एकातर्फ यादको अग्नि बनेर भस्म गर्ने काम गर्छ, परिवर्तन गर्ने काम गर्छ र दोस्रोतर्फ खुशी र हल्कापनको अनुभव गराउँछ। यस्तो विधिपूर्वक यादलाई नै यथार्थ र शक्तिशाली याद भनिन्छ।

वरदानः— स्नेहको लिफ्टद्वारा उड्ती कलाको अनुभव गर्ने अविनाशी स्नेही भव

मेहनतबाट मुक्त हुनको लागि बाबाको स्नेही बन। यो अविनाशी स्नेह नै अविनाशी लिफ्ट बनेर उड्ती कलाको अनुभव गराउँछ। तर यदि स्नेहमा लापर्बाही छ भने बाबाबाट करेन्ट मिल्दैन र लिफ्टले काम गर्दैन। जस्तो लाइट बन्द भएपछि, कनेक्शन खतम भएपछि लिफ्टद्वारा सुखको अनुभूति गर्न सकिँदैन, त्यस्तै स्नेह कम छ भने मेहनतको अनुभव हुन्छ। त्यसैले अविनाशी स्नेही बन।

स्लोगनः— शुभ संकल्प र दिव्य बुद्धिको यन्त्रद्वारा तीव्र गतिको उडान भरिराख।